

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین مهارت‌های خودرهبی و خودکارآمدی عمومی معلمان ابتدایی شهرستان دماوند

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های نوین در روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

هنگامه درویشی - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی دماوند

محمود صفری - گروه مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی دماوند

خلاصه مقاله:

این تحقیق تحت عنوان بررسی رابطه بین مهارت‌های خودرهبی و خودکارآمدی عمومی معلمان ابتدایی شهرستان دماوند انجام گرفت. روش تحقیق در این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها، توصیفی - همبستگی می‌باشد. جامعه آماری 309 نفر از معلمان زن ابتدایی است. حجم نمونه، 169 نفر که با استفاده از جدول کرجسی - مورگان و از طریق نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای محاسبه شده است. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه استاندارد 32 سوالی خودرهبی هاگتون و نک (2002) و پرسش‌نامه استاندارد 17 سوالی خودکارآمدی عمومی شرر و همکاران (1982) استفاده شد. روایی پرسشنامه‌ها محتوایی است که با استفاده از نظر متخصصان و استاد راهنما مورد تایید قرار گرفت و پایایی پرسش‌نامه‌ها با استفاده از آلفای کرونباخ 0/79 برای پرسشنامه‌ی خودرهبی و 0/74 برای پرسش‌نامه خودکارآمدی تایید شد. داده‌ها توسط نرم افزار spss مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج بدست آمده بیانگر رابطه مثبت و معنادار بین خودرهبی و خودکارآمدی معلمان زن مدارس ابتدایی می‌باشد.

کلمات کلیدی:

مهارت‌های خودرهبی، خودکارآمدی عمومی، معلمان ابتدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/622805>

